

Marian Paździor

Ogólnopolska Konferencja Konserwatorska w Warszawie

Ochrona Zabytków 38/2 (149), 137

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OGÓLNOPOLSKA KONFERENCJA KONSERWATORSKA W WARSZAWIE

W dniach 29–30 listopada 1984 r. odbyła się na Zamku Królewskim w Warszawie ogólnopolska konferencja, na którą zostali zaproszeni wojewódzcy konserwatorzy zabytków oraz dyrektorzy (kierownicy ośrodków) biur badań i dokumentacji zabytków. Otwarcia obrad dokonał wiceminister kultury i sztuki Edward Gołębiowski. W pierwszym dniu wygłoszone zostały następujące referaty: doc. dr Andrzej Gruszecki – Generalny Konserwator Zabytków omówił działalność służb konserwatorskich w 1984 r. oraz główne kierunki prac na rok 1985; mgr Aleksander Żółkiewski przedstawił uuprawnienia wojewódzkich konserwatorów zabytków w świetle nowej ustawy *O radach narodowych i samorządzie terytorialnym*; mgr Elżbieta Stachurska dokonała przeglądu form i zakresu dofinansowania przy przejmowaniu obiektów zabytkowych przez użytkowników społecznych i prywatnych do zagospodarowania (w świetle uchwały Rady Ministrów nr 179); mgr Marek Konopka – wicedyrektor Ośrodka Dokumentacji Zabytków w Warszawie omówił problemy związane z dokumentacją i ewidencją zabytków w aspekcie współdziałania wojewódzkich konserwatorów zabytków z biurami badań i dokumentacji zabytków.

W dyskusji, jaka wywiązała się po wygłoszonych referatach, poruszano problemy związane z rangą urzędu wojewódzkiego konserwatora zabytków, trudnościami ze strony władz stopnia podstawowego stawianymi potencjalnym prywatnym użytkownikom przy przejmowaniu do zagospodarowania obiektów zabytkowych architektury, statusem miejskich konserwatorów zabytków.

W drugim dniu obrad doc. dr Andrzej Gruszecki wygłosił referat o zakresie prac konserwatorskich w świetle prac międzynarodowych; mgr inż. arch. Maria Sarnik – wicedyrektor Zarządu Muzeów i Ochrony Zabytków przedstawiła problemy związane z realizacją wykonawstwa konserwatorskiego; płk Tadeusz Guzy zreferował zagadnienia ochrony dóbr kultury na wypadek konfliktu międzynarodowego; mgr Andrzej Michałowski wyjaśnił zadania i współdziałanie wojewódzkich konserwatorów zabytków z Zarządem Ochrony i Konserwacji Zespołów Pałacowo-Ogrodowych dotyczące zabytkowych założeń ogrodowych i cmentarzy.

W dalszym ciągu dyskusji poruszono problem zbyt niskich płac, współpracy ze służbami budowlanymi w związku z ich reorganizacją, inspektorów nad-

zoru i sposobów ich angażowania przez wojewódzkich konserwatorów zabytków. Dr Tadeusz Polak – naczelny dyrektor PP PKZ, zabierając głos w dyskusji podkreślił, że Pracownie Konserwacji Zabytków potrzebują inwestorów z prawdziwego zdarzenia, a powinni być nimi właśnie wojewódzcy konserwatorzy zabytków na zasadzie partnerstwa w urzędach wojewódzkich. Każdy z konserwatorów winien mieć inspektora ds. nadzoru konserwatorskiego. Podał również do wiadomości zebranych, że powstaje XIX Oddział PP PKZ w Warszawie – Konserwacji Architektury Monumentalnej, którego pierwszym zadaniem ma być remont zabytkowego gmachu hotelu „Bristol”.

Po podsumowaniu obrad, którego dokonał doc. dr A. Gruszecki, przedstawiciele ośrodków i biur badań dokumentacji zabytków spotkali się z pracownikami Ośrodka Dokumentacji Zabytków w lokalu Stowarzyszenia Historyków Sztuki na Starym Mieście w celu omówienia roboczych problemów związanych z rejestrem zabytków, ewidencją architektury i budownictwa, zabytków ruchomych oraz zabytków techniki.

Marian Paździor